

14 06 2019

Густариши фаъолияти гурӯҳҳои террористиву ифротгароён рӯз ба рӯз характери фаромиллӣ ва глобалӣ ба худ касб намуда, хатари бузурге ба амнияти давлату миллатҳо оварда истодааст. Ин равандҳои номатлуб боиси ҷангу низоъҳои мазҳабӣ, шахрвандӣ ва байнидавлатӣ гардида, таҳдидҳои беамоне дар муқобили истиқлолияти ваҳдати миллатҳо менамояд. Чунин муносибат, бешак, таъсири манфии худро ба ҳаёти осоиштаи мардуми сайёра расонда, боиси беҳонаву дар, Ватан-Модар, оилаву фарзанд, коштани тухми кинаву адоват байни дину мазҳабҳо ва халқу давлатҳо шудааст.

Қувват ва густаришҳои ин «вабои аср» боиси азбайнравии истиқлолияти давлатҳо, ваҳдату дӯстӣ, костаҳои фарҳангҳо, муносибатҳои дипломатӣ шудааст. Чаҳони муосир, ки дар давраи рушд ва навоарихии илмию техникаи қарор дорад, аз ҳар шахс зиракиву хушёрӣ ва дурандешию тафакқури амиқро талаб менамояд. Ҳақ ба ҷониби Пешвои дурандешу нуқтасанҷи миллат аст, ки борҳо дар соҳмонҳои бонуфузи чаҳонӣ хангоми баромадхояшон ба ин «вабои аср» ишораҳо намуда, мегӯянд: «Терроризм ва экстремизм, аз як ҷониб, чун вабои аср хатари глобалии ҷиддӣ буда, аз ҷониби дигар, аъмоли он гувоҳ аст, ки террорист ватан, миллат ва дину мазҳаб надорад, балки як таҳдиде ба ҷомеаи чаҳонӣ ва ҷони ҳар як сокини сайёра аст».

Воқеан, ин гуфтаҳои Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ - Пешвои миллат муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон баёнгари он аст, ки терроризм ва экстремизм ҳеҷ иртиботе ба дину оинҳои исломӣ ва арзишҳои умумииinsonӣ надоранд. Онҳо зеро широкҳои «бозгашт ба салаф» байни мардум нофаҳмиву игворо ба вучуд меоранд. Мутаассифона, афзоишҳои гурӯҳҳои ифротгаро ба амният ва фазои сулҳу суботи Ватани азизи мо низ бетаъсир намонда, бо ҳар роҳу восита фазои осоиштаи ҷомеаро халалдор месозанд. Низоми чаҳони муосир дар ҳоле қарор дорад, ки мановфеи сиёсӣ иқтисодӣ ва фарҳангӣ геополитикӣ дар ҳоли бархӯрд ва маҳви яқдигар қарор доранд. Ҷумҳурии Тоҷикистон аз рӯи мавқеи ҷуғрофӣ ва ҷойгиршавиаш дар минтақа байни бархӯрди мановфеи абарқудратҳо қарор дорад. Чунин ҷойгиршавӣ имкон дорад барои манфиатҳои хамчун восита истифода шавад. Ин воситаҳо метавонанд хусусияти сиёсӣ, иқтисодӣ, фарҳангӣ, ахлоқӣ, баҳусус идеологӣ-динӣ-ифротгароӣ, дошта бошанд. Дар солҳои аввали истиқлолият баъзе аз гурӯҳҳои манфиатҷӯ тавассути ваъдаҳои бардурӯғ хостори ғасби ҳокимият шуда, сабаби қуштори ҳазорон шахсонӣ беғуноҳ, бадбахту мусибатзада шудани оилаҳо гардиданд. Агар солҳои 90-уми асри XX ин гурӯҳҳои манфиатҷӯ аз камиттилоотии мардум истифода бурда бошанд, имрӯз тавассути

таргиби идеологияҳои махсуси динӣ ва ваъдаҳои пулию молӣ ашхоси аз дину илм беҳабарро ба доми худ мекашанд.

Яке аз сабабҳои асосие, ки шахс ва ё ҷомеаи давлат ва миллатро ба вартаи нобудӣ рӯ ба рӯ месозад, ин камсаводиву тангназарӣ ва пайравии кӯркӯрона ба ҳар гуна идеология ва таълимоти иртиҷой мебошад. Хело ба маврид аст, ки суханҳои ҳақимонаи Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ - Пешвои миллат муҳтарам Эмомалӣ Раҳмонро нисбат ба ин масъала баён намоем, ки эшон зикр намудаанд: «Дар шароити тағйир ёфтани вазъи геополитикии ҷаҳон ва афзоиши таҳдиду хатарҳои нав, ки ба рушди давлатдорӣ миллӣ ва манфиатҳои милливу давлатӣ мо низ монеаҳои ҷиддӣ эҷод мекунанд...мо хуб дарк мекунем, ки таъмини тартиботи ҳуқуқӣ, таҳкими сулҳу субот, мубориза бо ҷинояткорӣ ва пешгирии ҳама гуна ҳуқуқвайронкуниҳо ва ин зухуроти номатлуб метавонанд пояҳои давлатро низ заиф гардонанд».

Ин гуфтаҳои Пешвои миллат баёнгари он мебошанд, ки хатару таҳдидҳои терроризм таъсири манфии ҳудро ба тамоми соҳаҳои ҳаёти ҷомеа мерасонанд ва даст задан ба ҷунин амалҳо метавонад шахсро ба анҷом додани ҳама гуна амалҳои номатлуб равона созад. Аз ин рӯ, дастаҷамъона бар зидди зухуроти терроризму ифротгарой муборизаи беамон бурдан зарур аст.

**Гулбахор АМИНОВА, корманди Донишгоҳи аграрии
Тоҷикистон ба номи Ш. Шохтемур**